Ч. 63. Субота 2 цьвітня (20 марта) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ческих таборів. — З Угорщини. — Новий російский закон про Фінляндию.

Безуспішність ческої радикальної політики спонукала католицкі сторонництва між Чехами до переведеня організациї на основі проґрами християньско-суспільної. Початок до того зроблено на Мораві, де провідниками тої організациї явили ся Стоян і Грубан, найвизший провідник ческого християньского-суспільного клюбу. З Моравии переніс ся той рух до Чех і при послідних виборах до парляменту ческі християньско-суспільники осягнули несподівані успіхи.

В часї великодних сьвят відбули ся в Виноградах коло Праги збори ческого сторонництва католицких людовців з цілого краю. Ухвалено внесене на відновлене організациї сторонництва, котре від тепер буде називати ся „ческе християньско-суспільне сторонництво“. В зборах взяло участь 360 відпоручників з цілого краю. — Так само в Берні відбули ся підчас великодних сьвят збори ческих аґрарийв, котрі своїми засадами зближають ся до ческих християньских суспільників. В їх партийнім часописи „Venkov“ підносить провідник аґраріїв пос. Удржаль, що головною хибою в організациї Славяньскої Унії єсть розлад між ческими сторонництвами. При добрій волї можна би відносини поправити, бо всї ческі сторонництва стоять на основі ческого державного права, яке тепер не дасть ся здійснити і для того повинні сторонництва згодити ся на реальну політику.

На Угорщинї появили ся в часї великодня виборчі відозви всяких сторонництв. Кошутівцї виступили з обемистою відозвою, в котрій зазначують противзаконність розвязаня сойму і прилучають ся до виводів недавних Кошута на вічу в Цеґлед з новим притиском виборення законів з 48-го року. Відозва подає ідеальну проґраму, котра обнимає: самостійне войско, независиму цлову область і самостійний угорский банк та самостійне представництво в заграничній політицї. Ся проґрама має бути постепенно переведена. Також згадує про загальне право виборче без плюральности, але остерігає перед таким як в Австриї, котре мало би згнобити Мадярів.

Хліборобский союз видав також відозву і домагає ся виборчого права „в національнім розуміню“, помагання хліборобским спілкам, личного кредиту для селян і виданя біржевого закона.

Угорскі людовцї у відозві зазначують також незаконність розвязания сойму в станї ex lex, а між заслугами своїми наводять, що їм повело ся роздобути християньску сьвідомість в суспільности. Домагають ся виборчої реформи, котра би обняла всї верстви населеня, а крім того вимагають автономії католицкої Церкви. Особливу вагу кладуть на заведенє конфесийної школи. На економічнім поли домагають ся попираня дрібних господарів.

В російскій Думі внесено предложенє закона, котрий значно обмежує, а навіть майже зовсім зносить автономію Фінляндиї.

В мотивах правительственного проекту покликує ся правительство на то, що цар Александер I. не заключив з Фінляндиєю ніякого договору про політичну організацию Фінляндиї, обіцяв тілько завойованому краєви дати широкі привілеї, що було актом монаршої ласки. Квестия самостійности Фінляндиї полягає на непорозуміню. З правної власти монарха супротив Фінляндиї випливає, що загально-державне законодавство має рішати про справи

---

30)

ПІРАТ.

З анґлійского — капітана Марриятa.

(Дальше).

XV.

Непорозуминє.

„Местник“ з розпущеними вітрилами плив в напрямі північнім. Він далеко полишив за собою погоню і нігде на цілім овиді не було видко ні найменшого знаку, коли на другий день рано вийшов Францїско на поклад з каюти капітана, де замешкав був тепер так як колись. Помимо просьби капітана не хотів він обняти команди над шунером, уважаючи себе в теперішнім положеню лише подорожним або вязнем увільненим часово на слово чести. Не довго ще був на покладі, коли побачив нараз обох рибаків з посїлости дон Куманоса, як они живо розмовляли з собою на переднім покладі корабля. На їх полонене забув він зовсім серед метушнї, яку переживав в послідних годинах і приступив тепер до них, аби розмовити ся з ними. Їх зачудоване, коли єго побачили, було величезне, аж Францїско повідомив їх о всїм, що лучило ся. Они розповіли єму відтак, що им лучило ся і показали єму свої великі пальцї поранені і роздавлені машинками, аби їх приневолити до зізнань. Францїско аж затремтів з відрази, але потішив їх, що вскорі будуть на волї і вернуть до свого колишного пана.

Коли Францїско вертав з передного покладу, стрітив на горі Гевкурета. Гевкурет виглядав ще блїдо від утрати крови і слїдно було по нїм перебуті муки, але він знав про помиренє капітана з Францїском і тому не міг довше вилежати в ліжку. Він то помітив, що капітан уникав борби зі службовим военним кораблем і ще деякі познаки говорили єму, що в нутрі команданта мусїла настати якась рішуча зміна. Недужий ще і ослаблений постановив він собі приглянути ся насамперед, що діє ся і на всьо добре уважати. До Францїска як рівнож і до Каина обудила ся в нїм смертельна ненависть і він ждав лиш нагоди, аби наситити свою жадобу мести. В сїй хвили єго противники були ще надто сильні, але він мав внутрішну певність, що колись прийде час радости й для него.

Францїско мовчки перейшов попри Гевкурета.

— Ви знов на свободі, як бачу — відозвав ся Гевкурет, їдко усьміхаючись.

— Але не вам маю то завдячувати — відповів Францїско гордо — так само як колись удержано мене при життю.

— Так, то правда. Але менї здасть ся, що я вам щось винен за ту кулю в моїм рамени — сказав Гевкурет.

— То справді маєте менї завдячувати — відповів Францїско холодно.

— О, я сплачу довг з процентом.

— Що так буде, коли будете мати власть до того, о тім я не сумніваю ся; але вас не бою ся.

Коли Францїско то говорив, вийшов Каин з каюти на гору. Гевкурет відвернув ся і пішов на гору на перед корабля.

— Той чоловік щось злого задумує, Францїско — сказав капітан тихо; — майже все не знаю, кому можу вірити; але єго треба конче наглядати. Він потайки старає ся перетягнути людий на свою сторону і робить то вже від довшого часу. Правда, тепер менї мало завсить на тій єго підступній роботі, коби лиш якийсь час ще здержати ся. В дуже короткім часї віддам єму з вдоволенєм команду над кораблем; але коли би хотів попробовати скорше —

— Маю людий, котрим можу вірити — відповів Францїско. — Ходїм на долину.

Францїско велїв прикликати Томпсoна, Крумана і в присутности капітана дав єму кілька вказівок.

На загальне зачудоване вийшов Гевкурет тої ночи до служби. Також здавало ся, що помимо тих зусиль він з кождим днем поправляє ся і вскорі верне до цілковитого здоровля.

Кілька днів не лучило ся нічого замітного і „Местник“ плив дальше своєю дорогою. Ніхто крім Францїска не знав, які наміри має капітан.

— Маємо вже мало води, пане капітане! — сказав одного рана Гевкурет. — Чи вистане єї, доки не прийдемо до найблизшої нашої стациї?

— Кілько днів можна ще з того, що маємо видїлювати повні порциї?

— Що найбільше дванайцять днів.

Фінляндиї з виїмком чисто льокальних. Ту ясну квестию затемнила тільки законодатна практика, особливо від 60-тих років минувшого столїтя, від коли фінляндский сойм зачав заниматися справами, котрі належать до загально-державного законодавства. Основи правительственного законопроєкту сформуловані в слїдуючих точках:

1. Фінляндия як нерозривна частина одноцїльної російскої держави користає зі своїх внутрішних прав тільки в границях певної самоуправи, котрої підставою єсть загально-державне законодавство.

2. Основні державні закони мають для Фінляндиї так само обовязуюче значінє, як для инших частий держави.

3. На підставі основних законів треба уважати внутрішними справами Фінляндиї справи льокальні, котрі не дотикають инших частий держави. Всї инші справи буде рішати ся на основі порядку, установленого загально державним законодавством.

4. Для добра Фінляндиї і для пізнаня єї потреб будуть установлені заступники фінляндского населеня в державній думі і державній радї.

5. Видані в загальнім порядку закони зносять закони, видані в специяльнім порядку, а на оборот специяльні закони не можуть зносити або зміняти загальних. Інтерпретация і затверджуванє законів, виданих в загальнім порядку та рішанє викликаних ними сумнївів належить до сенату на основі загальних постанов.

Дальше правительство каже, що оно не має наміру знищити внутрішну автономію Фінляндиї і винародовити єї та покликує ся на ріжні західно-европейскі і американьскі держави, в котрих загально державні закони зносять автономічні.

На засїданю Думи в дебатї над тим законопроєктом зі сторони опозициї протестував против поневоленя Фінляндиї пос. Мілюков. Він говорив, що в порівнаню з безправством, якого тут хоче доконати российский уряд, єсть дрібничкою насильство Австро-Угорщини, котра заанектувала Босну і Герцеґовину. Законопроєкт викликує цїлковитий переворот в правнім становищи фінляндскої держави (Голоси: „Нема такої держави!“) Правительство хоче, щоби дума взяла участь в противзаконній акциї і тому признає їй права, які їй не прислугують. Бесїдник покликує ся на торжественні предложеня пануючого тепер царя і на статут фінляндского сойму з 1869 р., на підставі котрого зміни основних законів Фінляндиї можуть наступити тільки за згодою фінляндского сойму. Але дума по 2-годинній дебатї всїми голосами против голосів кадетів, музулманів, Koła polsko-го, социял-демократів і трудовиків відослала до комісиї законопроєкт зміни закона про Фінляндию.

Послїдні телєґрами доносять, що коли в фінляндскім сенатї відчитано царский манїфест з 27. марта, сенат постановив оповістити той манїфест і законопроєкт переказати соймови. Тодї заступник ґенерального прокуратора запротестував против постанови сенату, бо манїфест противить ся основним законам Фінляндиї.

Новинки.

Львів, дня 1 цьвітня 1910.

— **Відзначенє.** Є. В. Цїсар надав ведучому книги грунтові у Львові Павлови Оконьскому, з нагоди перенесеня его в сталий стан спочинку титул директора книг грунтових.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский вернув до Львова.

— **З почти.** Дирекция почт і телеграфів у Львові подає до відомости: З днем 1 цьвітня с. р. знижено оплату за перекази в обороті з Босною і Герцеговиною, яка виносить: до квоти 20 К—10 с.; понад 20—100 К — 20 с.; понад 100—300 К —40 с.; понад 300—600 К — 60 с.; понад 600 до 1000 К — 100 с.

— **Зима замість весни.** З ріжних сторін нашої держави надходять вісти про великі снїги, заметїлї і бурі. У Відни впав був онодї так великий снїг, що аж місцями спер був рух трамваю та спричинив кільканайцять нещасливих пригод на улицях а в публичних огородах наробив великої шкоди. Під Віднем замерз в снїгу якийсь Гібнер. Він вибрав ся був фіякром до одного села під Віднем, а коли вертав, снїг так був засипав дорогу, що не снаги було, куди їхати. Гібнер казав станути візникови, а сам злїз з воза та пустив ся до села, щоби взяти звідтам якогось провідника. Здаєсь, що в дорозї дістав удару серця: помер а снїг его засипав. Візник ждав цїлих 4 години аж коло надходила ніч, вернув до села а взявши з собою кількох людий пішов шукати Гібнера. Небавком знайдено его замерзлого і засипаного в снїгу таки недалеко від того місця, де стояв фіякер.

З Триесту доносять, що в тамошних сторонах лютить ся від вчера рана страшна бора. По рядї теплих днів настала студінь і паде снїг. Бора в полудне була так сильна, що вихор гнав зі скоростию 124 кільом. на годину. Море страшно розбурхане. В пристани буря повідривала богато кораблїв і лиш з великим трудом удало ся їх знов привязати. В портї Франц Йосифа зірвала бора дахи з кількох будинків.

З як страшенною силою лютила ся бора, можна зміркувати з того, що в Триестї перевертала людий на улицях і так їх потовкла, що аж в 27 случаях треба було взивати на поміч стацию ратункову. В Мугії на вузкоколїевій зелїзници, що веде з Триесту до Паренцо перевернула бора і скинула із шляху поїзд, причім 3 особи згинули на місци а 18 було легко і тяжко поранених. Поїздом тим їхало 180 подорожних. Позаяк бора лютить ся й дальше, то шлях не можна було очистити і рух на тій зелїзници все ще здержаний.

— **Нова руска фабрика.** Товариство „Поміч“ в Чернівцях отворило з днем 1 цьвітня с. р. машинову ткальню і панчішкарню під технїчним зарядом фахового директора п. Е. Краля і просить нашу інтелїґенцию, щоби робила замовленя (на панчохи, скарпитки, кафтани, камізольки, накидки і т. д.) лише в робітни товариства (ул. Резиденцийна, 10). Товариство пошукує також вправних робітників рускої народности і хлопців до науки.

— **Страшний вчинок божевільного.** З Каменицї (Хемнїц в Саксонії) доносять: Робітник Манн з Мітвайди відрізав вчера голови двоїм дїтем одній 12-лїтній, а другій 4-лїтній, убив 14-лїтну доньку господинї, у котрої мешкав: відтак убив саму господиню, коли вернула з міста а наконець виліз на під, підпалив кришу і сам повісив ся. Знайдено карточку, котру Манн полишив а на котрій написав: Маю вже досить того житя.

— **Дрібні вісти.** В ночи з середи 30 марта на четвер вломили ся до уряду податкового в Косові злодії, розбили касу і забрали весь запас готівки в квотї 37.000 К, призначеної на виплати в дни 1 цьвітня. Ведеть ся слїдство. — В Тернополи через кілька днів вояки тамошного 55 п. п. в

— То мусимо порциї зменшити до половини — відповів Каін.

— Але залога хоче знати, пане, куди їдемо.

— Чи вислала вас, аби ви мене о то спитали?

— Вправдї люди того менї ясно не сказали, але я сам хотів би о тім довідати ся — відповів Гевкурст бундючно.

— Покличте людий на поклад — сказав коротко Каін. — Ви як і кождий під моєю командою стоячий на корабли, маєте право знати о тім.

Залога розбишацкого корабля зібрала ся на заднім покладї.

— Мої люди — відозвав ся Каін — чую від мого офіцира Гевкурста, що ви цікаві знати, куди ми їдемо. Аби заспокоїти вашу цікавість, хочу познакомити вас з моїм пляном. Позаяк маємо тілько ранених на покладї і так богато добичи на сподї корабля, то хочу дістати ся з кораблем до того місця, котре при нашім попереднім побутї в тій части сьвіта служило нам пристановищем — а то до островів Каікос. Чи хочете знати ще що більше.

— Так — відповів Гевкурст — хочемо знати, що ви гадаєте зробити з тим молодим чоловіком, з Франціском. Здобутє величезних скарбів не удало ся нам; маємо ще сорок ранених на покладї, а полишили девять убитих на березї, одна куля пробила моє тїло: всьо то стало ся внаслїдок его вини. Жадаємо справедливости.

Тут підперло Гевкурста кілька голосів і деякі розбишаки почали як і він домагати ся справедливости.

— Жадаєте справедливости, люди і она буде вам дана! — відповів Каін. — Того хлопця чей всї добре знаєте; я привів его на корабель дитиною. Єму все не подобало ся наше занятє і він заєдно домагав ся, аби его пустити на волю, але его задержувано. Покликуючись на наше власне право, котре звучить: „Кров за кров“ зажадав він від мене оправданя. Він зранив мене; але він справедливо мене обжаловував і тому я не маю до него гніву. Колиб я знав, що его висадять на пусту піскову лаву, аби погибав там нехибною голодовою смертию, я був би ніколи на то не згодив ся. Якого злочину він допустив ся? Ніякого, а коли якого, то хиба супротив мене. Єго отже засуджено невинно на смерть і ви самі голосно оперли ся тодї тому засудови. Чи не так?

— Так, так! — скрикнула більшість розбишаків.

— Чудом він спасає ся і дістає місце в посїлостях чужого чоловіка. Коли він отже майна того чоловіка боронив, то чейже не було злочином. Єго взяли ми в полон і тепер жадаєте ви справедливости. Будете єї мати. Колиб він, скажім, заподіянєм вам шкоди провинив ся так, що аж его житє було би загрожене, то ви самі засудили его вже раз несправедливо на смерть, ба й на очевидну смерть его видали і тому тепер обовязані ви після справедливости дарувати єму житє. Жадаю того, мої люди від вас, не лиш як права, якого може Франціско домагати ся, але й яко ласки для себе, вашого капітана.

— Згода, дуже справедливо — крикнула більшість розбишаків.

— Дякую вам люди — сказав Каін — а на знак моєї подяки мій удїл в добичи, яка є на корабли, буде роздїлений між вас, скоро припливемо до островів Каікос.

Послїдні слова перехилили вповні розбишаків на сторону капітана; прилучили ся до него тепер також ті, які були доси союзниками Гевкурста. Гевкурст розглядав ся довкола як злий дух.

— Нехай всї, яких можете купити, беруть ваші гроші — крикнув він в найбільшій лютости — я нїчого не хочу! Хочу мати кров за кров і тому наперед кажу вам, що зроблю! Житє того хлопця належить до мене і я мушу его мати. Ану, спробуйте менї в тім перешкодити, як можете — кричав Гевкурст, піднявши затиснений кулак і почав ним вимахувати перед лицем Каіна.

Тепер і Каінови кров ударила до голови. В однїй хвили випрямив ся до цїлої своєї висоти, вхопив лежачу побіч деревляну підойму і одним ударом повалив Гевкурста на землю.

— То за твої бунтівничі слова! — крикнув Каін і копнув Гевкурста ногою. — Люди, кличу вас, аби ви рішили, чи той чоловік заслугує на то, аби ще дальше повнив обовязки першого офіцира? Чи заслугує він ще на житє?

— Нї, нї — кричали розбишаки. — Нехай умре!

(Дальше буде).

спілці з волками 2 п. драгонів нападали і били та калічили цивільних людий, а навіть поранили поліцияна Малюха. Причиною сего озлобленя мундуровців на неумундурованих мало то стати ся, що якісь цивілї відважили ся побити якогось Ів. Виницкого, котрий боронив ся багнетом, а поліциян порубав его шаблею. Кажуть, що єсть богато поранених, а деякі навіть тяжко. — Щез без слїду 14-лїтний Леонард Калитка false Йосиф Прачковский з помешканя лябораита політехніки Ігнатия Старжевского. — Начальника вязниці в Петербурзї замкнули до тої самої вязниці, в котрій був начальником, бо показало ся, що він допускав ся великих дефравдаций. — В копальнях вугля в Індіянополїс застрайкувало 250.000 робітників.

— **Про катастрофу в Екеріто** наспіли ще слїдуючі вісти: Віцежупан сатмарского комітату ствердив урядово, що в катастрофі в Екеріто згинуло 229 жителїв села а 46 осіб із сусідних сіл. Тяжко ранених було 60, з котрих вже 23 померло. Селянин Іван Олег, котрий утратив сина і дві доньки, зійшов з розуму.

Що стало ся безпосередною причиною катастрофи, позістане мабуть на завсїгди тайною, бо нїхто з перебувших катастрофу не може напевно сказати, в який спосіб займила ся шопа. Кажуть, що один з гузарів, які були на забаві, коли побачив, що лямпіон займив ся, хотів его шаблею пригасити і вдарив так незручно, що розбив лямпу нафтову а нафта облила навіть танцюючих і займила ся та спричинила огонь. До того ще шопа була украшена ще з давнїйшої забави сосновими ґірляндами, котрі були вже добре сухі і в однїй хвили займили ся та розширили огонь по цїлій шопі.

Шопа, в котрій стало ся так велике нещастє, була то стара рудера, збудована мабуть ще в 1814 (?) роцї і крита соломою; стелї в нїй зовсім не було, лиш на бальках була зложена солома. В тій шопі відбували ся вже нераз забави, при котрих не обходило ся без кровавих бійок. Властитель тої шопи, Аврам Шварц, каже, що він зовсім невинен тому нещастю. Він відступив шопу комітетови даром а жадав лиш, щоби з его шинку брали пиво. Шопу взяв він в аренду від громади перед пяти роками і знав, що она не конче безпечна від огню, але то вже було річию місцевого начальника громади позволити в нїй на забаву або нї.

Після оповідань наочних сьвідків история сеї страшної катастрофи представляє ся як слїдує: Про забаву повідомлено уряд громадский а вступ від особи назначено по коронї. Позаяк приходу було 367 корон, то на забаві мусїло бути що найменше тілько паробків і дівчат. Число всїх присутних мусїло однак бути значно більше — може около 500, бо родичі і свояки танцюючих звичайно не платять вступу. Шопа мала кілька брам, але підчас забави були они всї позамикані. Перед брамами в серединї були уставлені лавки і цьвяхами до брам так поприбивані, що їх годі було отворити. Около 8 год. така була вже в шопі глота, що о танцю майже вже й не було бесїди, бо танцюючі пари ледви ще могли порушати ся. Всї були в як найлїпшім настрою, аж ось може около 9 год. запалив ся з незвістної причини паперовий лямпіон.

Гузар Володислав Січ, що був на урльопі, хотів той лямпіон шаблею збити на долину, але зробив то так незручно, що горіючий лямпіон полетів на сухі соснові уплїтки, якими були стїни шопи украшені ще з послїдної забави. Соснина займила ся в однїй хвили, а від неї і соломяна криша. В однїй хвили цїла шопа наповнила ся димом, а з гори зачали сипати ся искри. Всї кинули ся тоді до одиноких малих дверий в однім кутї шопи і тут розпочала ся страшна борба, бо кождий хотів перший вибічи на двір. А двері були так тїсні, що ледви дві особи могли рівночасно крізь них перетиснути ся. До кількох хвиль затарасували їх люди своїми тїлами. Тих, що були на переді, поперевертали ті, що пхали ся з цїлої сили з заду; на тїлах лежачих вели борбу дальше ті, що ще могли устояти ся на ногах і лиш немногим удало ся видобути ся на двір.

Тимчасом люди з надворку розвалили одну стїну, а воздух, який тепер бухнув до середини, лиш ще більше роздув огонь і за кілька хвиль звалила ся горіюча соломяна криша на тих, що ще були в серединї. Искри посипали ся дощем на всї боки. Цїла тота сцена, від хвилї, коли займило ся, аж до хвилї, коли звалила ся криша, тревала всего може 11 мінут.

Телеґрами.

Будапешт 1 цьвітня. З осіб тяжко ранених підчас послїдної катастрофи в Екеріто померло дальших 11.

Будапешт 1 цьвітня. Часописи стверджують з вдоволенєм, що застановлено численні процеси виточені коаліцийним правительством социялїстам і народностям. „Pesti Naplo“ оголошує в сїй справі інтервю з мінїстром справедливости Секелїєм. Процеси против народностий були виточені переважно в звязи з язиковим розпорядженєм ґр. Апонїя. Орган социялїстів „Nepszawa“ витає з радостию факт, що мінїстер справедливости не лиш голосить свободу праси, але й видає потрібні в сїй справі зарядженя.

Константинополь 1 цьвітня. Воєнна комісия палати послів укінчила дискусию над законом войсковим, котрий небавком буде предметом нарад в повній палатї.

Петербург 1 цьвітня. Із Соснівця доносять, що біплян з двома воздухоплавцями Альбертом Мінотом і майором Гекінґемом впали минулої ночи внаслїдок зіпсутя мотору з висоти 300 метрів. Оба воздуховлавцї тяжко поранені.

Бекеш Чаба 1 цьвітня. Бальон з 5 дреденьскими воздухоплавцями спав вчера коло Бекаш Чаба. Подорожні легко потовкли ся. Тутешні жителї поспішили їм на поміч.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, $5{\cdot}\underline{50}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, 5·40, $10{\cdot}\underline{30}$.
З Черновець: **$12^{\underline{20}}$**, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, $\overline{10{\cdot}20}$*), **$2^{\underline{05}}$**, 5·53, **$6^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: **7·29**, 11·45, **4·25**, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, $10^{\underline{12}}$.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), $9{\cdot}\underline{44}$, $6{\cdot}\underline{29}$*), $11{\cdot}\underline{55}$*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) $9{\cdot}\underline{28}$, 6·13*), $11{\cdot}\underline{39}$*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ 1/6 до 30/9 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ 2/7 до 30/9 5·30.
в недїлї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в недїлї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 $10{\cdot}\underline{10}$.
Зі Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10{\cdot}\underline{15}$.
З Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 $11^{\underline{45}}$.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **$12^{\underline{45}}$**, $3^{\underline{50}}$, **$8^{\underline{25}}$**, 8·40, **$2^{\underline{45}}$**, 3·30*), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, $11^{\underline{15}}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: **$2^{\underline{50}}$**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), $10^{\underline{38}}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10{\cdot}\underline{45}$.
До Сокаля: 6·14, 11.05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$*)
*) до Рави руск. (лиш в недїлї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.

З „Підзамча“:

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, $8^{\underline{39}}$, $11^{\underline{32}}$.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), $6^{\underline{30}}$, 10·35*)
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: $5{\cdot}\underline{53}$*), 6·32, 1·49*), $6{\cdot}\underline{50}$, $10{\cdot}\underline{54}$*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в недїлї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в недїлї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Оповіщенє.

Рада надзираюча Товариства задаткового в Снятинї запрошає на

Загальні збори

котрі відбудуть ся дня 5 цьвітня 1910 о годинї 4-ій по полудни.

Порядок дневний:

1) Відчитанє протоколу з послїдних зборів.
2) Відчитанє справозданя з люстрациї звязкової.
3) Замкненє рахунків за рік обороговий 1909, справозданє комісиї шконтруючої і удїленє Дирекциї абсолюториї.
4) Затвердженє роздїлу зисків докопаного по мисли §. 79 статуту.
5) Вибір 4 членів до ради надзираючої.
6) Справа будови власного дому.
7) Внесеня членів.

З Ради надзираючої Товариства задаткового.

Снятин, дня 14 марта 1910.

Секретар: **Йосиф Мушиньский.**

Предсїдатель: **Филимон Огоновский.**

З друкарнї Вл. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.